

DECYZJA KOMISJI**z dnia 23 maja 2017 r.****w sprawie powiadomienia Republiki Liberii o możliwości uznania jej za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów**

(2017/C 169/12)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. WPROWADZENIE

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1005/2008 (rozporządzeniem w sprawie połowów NNN) ustanowiono unijny system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom (połowom NNN) oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (2) W rozdziale VI rozporządzenia w sprawie połowów NNN określono procedury dotyczące uznania państw trzecich za niewspółpracujące, działań wobec takich państw, sporządzania wykazu takich państw, usunięcia z tego wykazu, publicznego dostępu do niego i wszelkich środków nadzwyczajnych.
- (3) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja powinna wskazać państwa trzecie, które uznaje za niewspółpracujące w zakresie zwalczania połowów NNN. Państwo trzecie należy uznać za niewspółpracujące, jeżeli nie wypełnia ono swoich obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, polegających na podejmowaniu działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania.
- (4) Przed uznaniem państw trzecich za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma obowiązek powiadomić państwa trzecie o możliwości uznania ich za niewspółpracujące państwa trzecie zgodnie z art. 32 tego rozporządzenia. Takie powiadomienie ma charakter wstępny. Powiadomienie opiera się na kryteriach określonych w art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Komisja powinna również podjąć wobec powiadamianych państw trzecich wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W szczególności Komisja powinna zawrzeć w powiadomieniu informacje dotyczące istotnych faktów i ustaleń leżących u podstaw takiego uznania, a także zapewnić tym państwom możliwość udzielenia odpowiedzi i dostarczenia dowodów przemawiających przeciwko takiemu uznaniu lub, w stosownych przypadkach, przedstawienia planu działania na rzecz poprawy sytuacji oraz środków już podjętych w celu jej naprawy. Komisja powinna wyznaczyć powiadamianym państwom trzecim odpowiedni czas na przedstawienie odpowiedzi na powiadomienie, a także wystarczający czas na naprawę sytuacji.
- (5) Uznanie państw trzecich za niewspółpracujące zgodnie z art. 31 rozporządzenia w sprawie połowów NNN powinno opierać się na przeglądzie wszelkich informacji określonych w art. 31 ust. 2 tego rozporządzenia.
- (6) Zgodnie z art. 33 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Rada powinna sporządzić wykaz niewspółpracujących państw trzecich. W odniesieniu do tych państw mają zastosowanie między innymi środki określone w art. 38 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (7) Zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia w sprawie połowów NNN świadectwa połowowe zatwierdzone przez państwa trzecie bandery są akceptowane, pod warunkiem że Komisja otrzymała powiadomienie o rozwiązaniach dotyczących wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania, których muszą przestrzegać statki rybackie tych państw trzecich.
- (8) Zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja ma prowadzić współpracę administracyjną z państwami trzecimi w obszarach związanych z wdrożeniem przepisów tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

2. PRZEBIEG POSTĘPOWANIA DOTYCZĄCEGO REPUBLIKI LIBERII

- (9) Republika Liberii (zwana dalej „Liberią”) nie przedłożyła Komisji powiadomienia jako państwo bandery zgodnie z art. 20 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- (10) Od dnia 5 lutego 2014 r. do chwili obecnej Komisja współpracowała z władzami Liberii w ramach współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 20 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. Współpraca ta obejmowała kwestie dotyczące wdrożenia, kontroli i egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych oraz środków ochrony i zarządzania przez Liberię. Obejmowała ona ustną i pisemną wymianę uwag oraz wizytę w Liberii w okresie od 19 do 23 października 2015 r., podczas której Komisja poszukiwała wszelkich informacji uznanych za potrzebne, dotyczących środków stosowanych przez Liberię w celu wypełnienia jej obowiązków w zakresie zwalczania połowów NNN, oraz sprawdzała te informacje.
- (11) Liberia jest umawiającą się stroną Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT), niebędącą umawiającą się stroną współpracującą stroną Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC), Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) i Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO), oraz niebędącą umawiającą się stroną współpracującą stroną Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC) oraz Międzypamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC). Liberia ratyfikowała Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r. (konwencja UNCLOS) i porozumienie ONZ w sprawie zasobów rybnych (porozumienie UNFSA).⁽¹⁾
- (12) W celu przeprowadzenia oceny przestrzegania przez Liberię międzynarodowych zobowiązań spoczywających na niej jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu, określonych w międzynarodowych porozumieniach, o których mowa w motywie(11), i ustanowionych przez odpowiednie regionalne organizacje ds. zarządzania rybołówstwem, Komisja pozyskała, zgromadziła i przeanalizowała wszystkie potrzebne informacje.

3. MOŻLIWOŚĆ UZNANIA LIBERII ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE PAŃSTWO TRZECIE

- (13) Zgodnie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja przeprowadziła analizę obowiązków spoczywających na Liberii jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym lub państwie zbytu. Do celów tego przeglądu Komisja wzięła pod uwagę kryteria określone w art. 31 ust. 4–7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN.
- 3.1. **Działania podjęte w odniesieniu do powtarzających się przypadków nielegalnej, nieraportowanej i nieuregulowanej działalności połowowej oraz przepływów handlowych produktów pochodzących z połowów NNN (art. 31 ust. 4 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)**
- (14) W liberyjskich krajowych ramach prawnych w dziedzinie rybołówstwa („przepisy dotyczące rybołówstwa z 2010 r.”) statek rybacki zdefiniowano jako „dowolny statek wykorzystywany do połowów lub związanej z nimi działalności”. Zakres stosowania przepisów dotyczących rybołówstwa z 2010 r. obejmuje wszelką działalność połowową i związaną z rybołówstwem w wodach podlegających jurysdykcji Liberii, a także działalnością wszystkich liberyjskich statków i podmiotów we wszystkich obszarach poza jurysdykcją Liberii, pod warunkiem że nie jest to sprzeczne z jurysdykcją innego państwa.
- (15) Liberyjski organ krajowy odpowiedzialny za rejestrację statków krajowych konsultuje się wprawdzie z krajowymi organami ds. rybołówstwa w kwestii rejestracji nowych statków rybackich, które będą prowadziły działalność na wodach krajowych, ale podmiot odpowiedzialny za międzynarodowy rejestr statków (Urząd Morski Liberii)⁽²⁾ nie konsultuje się z krajowymi organami ds. rybołówstwa⁽³⁾ przed zarejestrowaniem statków rybackich, które będą prowadziły działalność poza w.s.e. Liberii. Uniemożliwia to stworzenie skonsolidowanego wykazu obejmującego wszystkie statki rybackie pływające pod banderą Liberii. Okazuje się, że krajowy organ ds. rybołówstwa nie posiada żadnych informacji na temat liberyjskich statków działających poza w.s.e. Liberii. Widoczny brak współpracy między Urzędem Morskim Liberii a organami krajowymi ds. rybołówstwa można by uznać za przyczynę ograniczenia zdolności Liberii do monitorowania wielkości i działalności jej floty, które to ograniczenie umożliwia nielegalnym operatorom wykorzystywanie bandery Liberii bez właściwej kontroli.
- (16) Komisja ustaliła, że ponad sto statków rybackich pod banderą Liberii prowadzi połowy poza liberyjską w.s.e. bez upoważnienia właściwych organów tego państwa. Liberyjskie organy odpowiedzialne za rybołówstwo przyznały, że Urząd Morski Liberii monitoruje wprawdzie międzynarodową flotę statków pływających pod banderą Liberii, ale statki rybackie prowadzące połowy poza w.s.e. nie są objęte monitorowaniem, kontrolą ani nadzorem ze strony organów ds. rybołówstwa. Statki te nie zgłaszają swojej pozycji do centrum monitorowania rybołówstwa Liberii ani nie przekazują organom ds. rybołówstwa tego państwa informacji dotyczących połowów, wyładunków i przeladunków.

⁽¹⁾ <https://treaties.un.org/>

⁽²⁾ Jako narzędzie wdrażania służy Liberyjski Międzynarodowy Rejestr Statków i Armatorów.

⁽³⁾ Krajowe Biuro Rybołówstwa.

- (17) Zgodnie z art. 31 ust. 4 lit. b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN Komisja zbadała również środki zastosowane przez Liberię w odniesieniu do dostępu produktów rybnych pochodzących z połowów NNN do jej rynku.
- (18) Liberyjskie statki prowadzące działalność poza w.s.e. Liberii nie podlegają żadnej kontroli ze strony organów ds. rybołówstwa w tym państwie. Statki te nie zgłaszają liberyjskim organom ds. rybołówstwa swojej działalności, wyładunków i przeładunków ani nie przekazują żadnych informacji na ten temat. Dlatego też możliwość zagwarantowania identyfikowalności ryb lub produktów rybołówstwa pochodzących z tych statków jest mało prawdopodobna.
- (19) Wyniki działalności Liberii opisane w motywach 15–(17) nie odpowiadają wymogom art. 94 ust. 1 i 2 konwencji UNCLOS, w których określono, że każde państwo musi skutecznie sprawować jurysdykcję i sprawować kontrolę nad statkami pływającymi pod jego banderą. Wyniki te nie są również zgodne z pkt 24 planu działania FAO na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (MPD-NNN)⁽¹⁾, w którym określono obowiązek prowadzenia całościowej i skutecznej kontroli działalności połowowej, oraz z pkt 35 MPD-NNN, który stanowi, że przed dokonaniem rejestracji statku państwo bandery powinno zagwarantować, iż będzie w stanie wykonywać swoje obowiązki w celu zapewnienia, by statek nie angażował się w połowy NNN. Działania Liberii stoją również w sprzeczności z pkt 36 MPD-NNN, który stanowi, że państwa bandery powinny unikać rejestrowania pod swoją banderą statków, które w przeszłości nie przestrzegały przepisów, oraz z pkt 42 MPD-NNN, zgodnie z którym każde państwo powinno prowadzić rejestr statków zawierający nazwy i szczegółowe dane statków pływających pod jego banderą. Liberia naruszyła także pkt 71 MPD-NNN, w którym zaleca się państwom, aby podjęły działania prowadzące do poprawy przejrzystości swoich rynków w celu umożliwienia identyfikowalności ryb lub produktów rybołówstwa. Liberia nie zachowała też zgodności z art. 11 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa FAO (kodeks postępowania FAO), w którym określono dobre praktyki w zakresie zagospodarowania połowu oraz odpowiedzialnego handlu międzynarodowego.
- (20) Uwzględniając rozważania zawarte w niniejszej części decyzji oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Liberię, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 oraz art. 31 ust. 4 lit. a) i b) rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że państwo to nie wypełniło obowiązków spoczywających na nim na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nadbrzeżnym i państwie zbytu w odniesieniu do statków prowadzących połowy NNN i połowów NNN prowadzonych lub wspieranych przez statki rybackie pływające pod banderą Liberii lub przez jej obywateli, ani obowiązków polegających na uniemożliwieniu dostępu produktów rybołówstwa pochodzących z połowów NNN do jego rynku.

3.2. Niewypełnienie obowiązku współpracy i egzekwowania prawa (art. 31 ust. 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (21) Organy Liberii odpowiedzialne za rybołówstwo były wprawdzie generalnie gotowe do współpracy z Komisją i odpowiadały na prośby o informacje oraz dostarczały informacji zwrotnych, ich zdolność do udzielenia odpowiedzi na niektóre wnioski była jednak ograniczona na skutek stanu międzynarodowego rejestru statków oraz braku współpracy między Urzędem Morskim Liberii a organami krajowymi, jak wykazano w części 3.1.
- (22) Liberia jest ważnym państwem bandery, które prowadzi drugi co do wielkości międzynarodowy rejestr na świecie, przyciągający statki z państw trzecich, które nie są bezpośrednio powiązane z tym państwem. Jak wyjaśniono w motywie (16), statki te prowadzą działalność poza w.s.e. Liberii, na morzu pełnym i na wodach państw trzecich. Liberia jest również członkiem lub stroną sześciu regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem i współpracuje z innymi państwami na szczeblu subregionalnym na forum Komitetu ds. Rybołówstwa w Środkowo-Zachodniej Części Zatoki Gwinejskiej (FCWC). Komisja stwierdziła jednak, że liberyjskie organy ds. rybołówstwa nie są chętne do współpracy lub nie są w stanie współpracować z państwami trzecimi we wszystkich regionach, w których statki pod banderą Liberii prowadzą działalność, poza wschodnim Atlantykiem. Ten widoczny brak współpracy utrzymuje się pomimo tego, że Liberia jest członkiem lub stroną sześciu regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem. Jego przyczyną jest fakt, że – jak się wydaje – liberyjskie organy ds. rybołówstwa nie posiadają informacji o statkach pływających pod banderą tego państwa prowadzących działalność poza jego w.s.e. oraz obszarem kompetencji Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantycznego, a to w wyniku braku wewnętrznej koordynacji administracyjnej ze statkami zarejestrowanymi przez Urząd Morski Liberii.
- (23) Przepisy dotyczące rybołówstwa z 2010 r. są przestarzałe i wymagają przeglądu w celu zapewnienia spójności między prawem krajowym a obowiązującymi przepisami międzynarodowymi i regionalnymi. Definicja działalności połowowej zawarta w przepisach z 2010 r. obejmuje poszukiwanie, łowienie, odławianie i pozyskiwanie ryb, jak również wszelkie działania wspierające lub przygotowawcze w stosunku do tych działań, także z wykorzystaniem statków powietrznych. Definicja statku rybackiego obejmuje statki prowadzące działalność związaną z połowami. Działalność związana z połowami obejmuje przeładunek, przechowywanie, przetwarzanie, transport i uzupełnianie paliwa oraz zaopatrywanie statków rybackich. System sankcji jest sklasyfikowany pod względem wagi naruszenia prawa odzwierciedlonej przez wysokość grzywny za każdego rodzaju naruszenie i sankcje mogą być odstręczające i proporcjonalne, czego wymagają zobowiązania międzynarodowe. Teksty te nie zawierają jednak odrębnej definicji połowów NNN i poważnego naruszenia przepisów zgodnie z określeniem w prawie międzynarodowym.

⁽¹⁾ Międzynarodowy plan działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa, 2001.

- (24) Liberyjskie Krajowe Biuro Rybołówstwa prowadzi Centrum Monitorowania Rybołówstwa (CMR) w celu wypełnienia obowiązków związanych z monitorowaniem połowów, ich kontrolą i nadzorem. CMR jest odpowiednio wyposażone do wykonywania funkcji w tym zakresie. Jednakże tylko statki upoważnione do prowadzenia połowów w w.s.e. Liberii są objęte monitorowaniem przez CMR. Statki pod banderą Liberii na morzu pełnym lub na wodach państw trzecich nie są monitorowane przez CMR. Ponadto z uwagi na ograniczone środki finansowe, zwłaszcza na nadzór z powietrza, wykonywanie przez CMR niektórych zadań wydaje się ograniczone. Przeszkadza to Liberii w zapewnieniu skutecznego i kompleksowego systemu monitorowania, kontroli i nadzoru w odniesieniu do statków rybackich pływających pod jej banderą. Dlatego wydaje się, że Liberia nie ma lub nie przydziela odpowiednich zasobów, aby zwalczać połowy NNN.
- (25) Wydaje się, że liberyjskie ramy prawne i środki egzekucyjne nie spełniają podstawowych wymogów określonych w art. 61, 62 i 117–119 konwencji UNCLOS. Fakty opisane w motywach (20)–(23) wskazują, że Liberia nie spełnia warunków określonych w art. 94 konwencji UNCLOS, który stanowi, że państwo bandery poddaje swojej jurysdykcji zgodnie ze swoim prawem krajowym każdy statek pływający pod jego banderą oraz jego kapitana, oficerów i załogę; a także narusza art. 18 ust. 3 porozumienia UNFSA, w którym określono środki, które państwo powinno zastosować wobec statków pływających pod jego banderą. Wydaje się, że Liberia nie uwzględniła również zaleceń zawartych w punkcie 24 MPD-NNN, w którym zaleca się państwom bandery, aby zapewniły kompleksowe i skuteczne monitorowanie, kontrolę i nadzór, poczynając od połowów, przez miejsce wyładunku, po ostateczne miejsce przeznaczenia, w tym za pomocą stosowania VMS na statkach rybackich zgodnie z właściwymi normami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi.
- (26) Uwzględniając rozważania przedstawione w niniejszej części oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń złożonych przez Liberię, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 5 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Liberia nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do współpracy oraz działań egzekucyjnych.
- 3.3. Niewdrożenie przepisów międzynarodowych (art. 31 ust. 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)**
- (27) Komisja przeanalizowała wszystkie informacje, które uznała za istotne w odniesieniu do statusu Liberii jako umawiającej się strony konwencji UNCLOS, porozumienia UNFSA oraz ICCAT; jako niebędącej umawiającą się stroną współpracującej strony NEAFC, SPRFMO i IOTC oraz jako współpracującego podmiotu niebędącego członkiem WCPFC i IATTC.
- (28) Między rokiem 2014 a 2016 Liberia została umawiającą się stroną, niebędącą umawiającą się stroną współpracującą stroną lub współpracującym podmiotem niebędącym członkiem sześciu regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem⁽¹⁾. Podczas wizytacji w Monrowii w dniach 19–23 października 2015 r. wyszło jednak na jaw, że to Urząd Morski Liberii podjął kroki zmierzające do przystąpienia do wszystkich tych organizacji – poza ICCAT, nie konsultując tego z krajowymi organami ds. rybołówstwa. Krajowe organy ds. rybołówstwa były odpowiedzialne za przystąpienie do ICCAT. Sytuacja ta może ograniczać zdolność Liberii do wypełnienia przez nią zobowiązań w ramach każdej regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem i spowodowała opóźnienie w przedłożeniu sprawozdania (ICCAT) lub jego niezłożenie (SPRFMO) z naruszeniem zobowiązań tego państwa w ramach odnośnej organizacji.
- (29) Liberia ratyfikowała dwa międzynarodowe instrumenty prawne odnoszące się do zarządzania rybołówstwem: konwencję UNCLOS i porozumienie UNFSA. Skuteczność Liberii w zakresie wdrażania instrumentów międzynarodowych nie jest również zgodna z zaleceniami zawartymi w pkt 11 MPD-NNN, w którym zachęca się państwa, aby potraktowały jako kwestię priorytetową ratyfikację, przyjęcie lub przystąpienie nie tylko do konwencji UNCLOS i porozumienia UNFSA, ale także do Porozumienia FAO o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu. Liberia narusza także postanowienia pkt 14 MPD-NNN, który stanowi, że państwa powinny w pełni i skutecznie stosować Kodeks postępowania FAO i związane z nim międzynarodowe plany działania.
- (30) Liberia nie ratyfikowała również umowy FAO o środkach stosowanych przez państwo portu z 2009 r. Wprawdzie bezpośrednie wyładunki produktów rybołówstwa w Liberii nie są obecnie częste, czasem się jednak zdarzają i Liberia buduje w ramach międzynarodowego projektu urzędowania wyładunkowe. Będzie ona wówczas zobowiązana do wypełniania obowiązków państwa portu.

⁽¹⁾ Umawiająca się strony ICCAT; niebędąca umawiającą się stroną współpracującą stroną NEAFC, SPRFMO i IOTC; współpracujący podmiot niebędący członkiem WCPFC i IATTC. Liberia nie jest członkiem/niebędącą umawiającą się stroną współpracującą stroną CCSBT, ale 18 statków jest upoważnionych do prowadzenia działalności w obszarze tej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem.

- (31) Wbrew zaleceniom zawartym w pkt 25–27 MPD-NNN Liberia nie opracowała krajowego planu działania na rzecz zwalczania połowów NNN.
- (32) Poza tym władze Liberii wyjaśniły Komisji w trakcie spotkania ewaluacyjnego w dniu 24 marca 2015 r., że liberyjskim międzynarodowym rejestrem statków zarządza prywatne przedsiębiorstwo z siedzibą poza terytorium Liberii. Podczas tego spotkania oraz w prowadzonej po nim korespondencji Liberia nie zdołała wykazać, w jaki sposób zapewnia, aby statki rybackie pływające pod jej banderą miały faktyczny związek z tym państwem. Stanowi to naruszenie art. 91 konwencji UNCLOS, który stanowi, że między państwem bandery a jego statkami powinien istnieć rzeczywisty związek.
- (33) Uwzględniając sytuację wyjaśnioną w niniejszej części decyzji oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń złożonych przez Liberię, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 3 i 6 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że Liberia nie wypełniła obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego w odniesieniu do międzynarodowych przepisów, regulacji oraz środków ochrony i zarządzania.

3.4. Szczególne ograniczenia krajów rozwijających się (art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN)

- (34) Według wskaźnika rozwoju społecznego ONZ (UNHDI) ⁽¹⁾ Liberię w 2015 r. uznano za państwo o niskim stopniu rozwoju społecznego (177. miejsce wśród 188 państw).
- (35) Pomimo szczególnych ograniczeń możliwości, które mogą występować w odniesieniu do monitorowania, kontroli i nadzoru, szczególne ograniczenia Liberii związane z jej poziomem rozwoju nie uzasadniają braków opisanych w poprzednich częściach. Dotyczy to w szczególności braku koordynacji wewnętrznej w odniesieniu do rejestrowania statków rybackich w ramach liberyjskiego międzynarodowego rejestru oraz braku skonsolidowanych informacji na temat tożsamości tych statków, co prowadzi do braku zdolności sprawowania nad nimi skutecznej kontroli.
- (36) Wydaje się, że stwierdzone niedociągnięcia wynikają przede wszystkim z braku niezbędnego otoczenia administracyjnego, które pozwoliłoby zapewnić skuteczne wypełnianie przez Liberię jej obowiązków jako państwa bandery, państwa nadbrzeżnego, państwa portu i państwa zbytu. Liberia otrzymała wsparcie ze strony inicjatyw regionalnych, mające na celu wzmocnienie sprawowania rządów i zwalczania połowów NNN za pomocą udoskonalonego CMR, a także wsparcie sektorowe w ramach umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów zawartej z Unią Europejską. Państwo to uzyskało także pomoc na nadzór z powietrza za pośrednictwem Misji Organizacji Narodów Zjednoczonych w Liberii. Likwidacja misji spowodowała jednak zakończenie tej pomocy i nie udzielono żadnej pomocy krajowej, aby utrzymać tę formę działalności CMR, przez co uniemożliwiono skuteczne działanie liberyjskiego CMR.
- (37) Uwzględniając rozważania przedstawione w niniejszej części oraz na podstawie stanu faktycznego ustalonego przez Komisję i oświadczeń wydanych przez Liberię, można stwierdzić zgodnie z art. 31 ust. 7 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, że poziom rozwoju tego państwa może wywierać negatywny wpływ na stopień zaawansowania działalności w odniesieniu do zarządzania rybołówstwem i jej ogólną skuteczność. Biorąc jednak pod uwagę charakter stwierdzonych w Liberii uchybień, poziom rozwoju tego państwa nie może całkowicie usprawiedliwiać lub w inny sposób uzasadniać ogólnych wyników działalności Liberii jako państwa bandery, państwa portu, państwa nadbrzeżnego lub państwa zbytu w odniesieniu do rybołówstwa ani niewystarczającego zakresu jego działań służących zapobieganiu połowom NNN, ich powstrzymywaniu i eliminowaniu.

4. WNIOSKI DOTYCZĄCE MOŻLIWOŚCI UZNANIA PAŃSTWA TRZECIEGO ZA NIEWSPÓŁPRACUJĄCE

- (38) Biorąc pod uwagę wnioski wyciągnięte w odniesieniu do niewywiązania się przez Liberię z obowiązków spoczywających na niej na mocy prawa międzynarodowego jako na państwie bandery, państwie portu, państwie nabrzeżnym lub państwie zbytu oraz w odniesieniu do niepodjęcia działań w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN, Liberię należy powiadomić o możliwości uznania jej przez Komisję za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania połowów NNN.
- (39) Komisja powinna również podjąć wobec Liberii wszelkie działania określone w art. 32 rozporządzenia w sprawie połowów NNN. W celu zapewnienia sprawnego zarządzania należy ustalić okres, w którym wymienione państwo może odpowiedzieć na piśmie na powiadomienie i dokonać naprawy sytuacji.
- (40) Ponadto należy stwierdzić, że powiadomienie Liberii o możliwości uznania jej za państwo, które zdaniem Komisji jest państwem niewspółpracującym, do celów niniejszej decyzji, nie wyklucza ani nie powoduje automatycznie żadnego późniejszego działania podejmowanego przez Komisję lub Radę na potrzeby określenia i ustanowienia wykazu państw niewspółpracujących,

⁽¹⁾ Informacja ze strony: http://hdr.undp.org/sites/default/files/2015_human_development_report_1.pdf.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Niniejszym powiadamia się Liberię o możliwości uznania jej przez Komisję za niewspółpracujące państwo trzecie w zakresie zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 maja 2017 r.

W imieniu Komisji

Karmenu VELLA

Członek Komisji
